

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Cob/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120214438
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8120214438.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej, v právnej veci žalobcu: Mesto Prešov, Hlavná 2907/73, 080 01 Prešov, IČO: 00327646, zastúpeného: JUDr. Alojz Naništa, advokát, so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, IČO: 35519193, proti žalovanému: Coryn, s.r.o., so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, IČO: 36 510 645, zastúpenému: JUDr. Michal Feciľak, advokát, so sídlom Jesenná 8, 080 01 Prešov, IČO: 37941623, o zaplatenie sumy 9.127,55 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 21Cb/129/2020-174 zo dňa 27.6.2023, takto

rozhodol:

Mení rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobca nemá právo na náhradu trov prvoinštančného konania a žalovanému ich náhradu nepriznáva.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému ich náhradu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov rozhodol takto:

„I. Priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom ukladá žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou zo dňa 30.12.2020, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená dňa 30.12.2020, žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.127,55 eur a 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 9.127,55 eur od 18.1.2021 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania.

3. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 22.9.2022 č. k. 21Cb/129/2020-82 žalobu žalobcu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Proti tomuto rozsudku, a to proti II. výroku o trovách konania podal žalobca včas odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok a stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. Na základe tohto odvolania žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26.1.2023 č. k. 6Cob/6/2023-105 zrušil predmetný rozsudok v jeho napadnutej časti výroku II. o trovách konania a v rozsahu tohto zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konania. Krajský súd v Prešove v odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia, okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie nepoužitie aplikácie ust. § 257 CSP vôbec neodôvodnil. Uvedené je zarážajúce najmä s poukazom na skutočnosť, že žalobca svoj nárok vo veci samej odvíjal od tých istých skutočností, pre ktoré by podľa svojho vyjadrenia nemal byť zaviazaný na náhradu trov konania, a to, že v čase, keď zaslal

peňažné prostriedky žalovanému, nemal vedomosť o tom, že došlo k postúpeniu tejto pohľadávky na inú - tretiu osobu, ktorá je personálne prepojená so žalobcom, a to nielen v osobe jediného spoločníka konateľa, ale aj v osobe rovnakého právneho zástupcu. Rovnako súd nezohľadnil pri rozhodovaní o aplikácii ust. § 257 CSP, ani tú okolnosť, že žaloba nebola zamietnutá z dôvodu, že tento nárok žalobcu neexistoval z dôvodu, že bol už premlčaný. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní opätovne posúdiť argumenty žalobcu pri aplikácii ust. § 257 CSP a až v prípade, ak zistí, že aplikácia tohto ustanovenia neprichádza do úvahy ani z časti, opätovne rozhodne o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP. Podstatným preto pri rozhodnutí o možnej aplikácii ust. § 257 CSP sa odvolaciemu súdu javí náležité zistenie skutkového stavu (už aj s poukazom na argumentáciu žalovaného v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu), najmä pokiaľ sa týka okolnosti, za ktorých žalobca - Mesto Prešov v čase, keď právny zástupca žalovaného žiadal poukázanie prisúdenej istiny na účet malo, resp. mohlo mať Mesto Prešov vedomosť o rozhodnutí o pripustení nového žalobcu namiesto pôvodného žalobcu (Coryn, s.r.o.) ako aj následnému potvrdeniu o správnosti tejto úhrady zo strany žalovaného, t. j. či bol žalovaný uvedený do omylu. Je potrebné, aby súd prvej inštancie náležite zistil, či Mesto Prešov bolo, tak ako to tvrdí v podanom odvolaní, uvedené do omylu pri realizácii úhrady zo strany žalovaného, alebo naopak, tak ako to tvrdí žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu Mesta Prešov, toto malo dostatočný časový priestor na zistenie o tom, kto je oprávnený prijať úhradu. Podstatným je tiež zistenie či skutočne právny zástupca žalovaného e-mailom dňa 18.1.2017 potvrdil žalobcovi, že sumu, ktorú uhradil od spoločnosti Coryn, s.r.o. uhradil správne, ako aj to, či tým istým e-mailom žalovaný poprel informácie právneho zástupcu žalobcu označených za zavádzajúce. V skratke povedané, úlohou súdu prvej inštancie bude, na rozdiel od konania vo veci samej, kde ako prejudiciálnu otázku posudzoval vznesenú námietku premlčania žalovaným, posúdiť, či k omylu, pokiaľ sa týka platby, došlo v dôsledku konania žalovaného, resp. v dôsledku nedbanlivosti na strane žalobcu tak, ako to uvádzal žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu.

4. Vzhľadom na vyššie uvedené zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, súd prvého stupňa vec opätovne prejednal, a to v rozsahu naznačenom odvolacím súdom, teda v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o náhrade trov tohto konania.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 7.3.2023, okrem iného uviedol, že odvolací súd v uznesení v bode 33 odôvodnenia, okrem iného uviedol „úlohou súdu prvej inštancie bude, na rozdiel od konania vo veci samej, kde ako prejudiciálnu otázku posudzoval vznesenú námietku premlčania žalovaným, posúdiť, či k omylu, pokiaľ sa týka platby, došlo v dôsledku konania žalovaného, resp. v dôsledku nedbanlivosti na strane žalobcu tak, ako to uvádzal žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu.“ Žalobca trvá na dôvodoch ktoré uviedol vo svojom odvolaní zo dňa 6.12.2022. Zároveň k uvedeným dôvodom uvádza. Zo spisu tunajšieho súdu zn. 29C/11/2011 vyplýva, že dňa 14.11.2016 sa na odvolacom súde konalo pojednávanie a v zápisnici z pojednávania pred odvolacím súdom je ako žalobca označená spoločnosť Coryn, s.r.o. a nie A. B. - CORYN. V záhlaví rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.11.2016 č. k. 23Co/109/2015-1099 bol ako žalobca označená spoločnosť CORYN, s. r. o.. Rozsudok bol doručovaný na sídlo uvedenej spoločnosti. V spise zn. 29C/11/2011 sa nachádza podanie zo dňa 9.1.2017, z obsahu ktorého je zrejmé, že bola podaná žiadosť o opravu chyby v písaní í rozsudku Krajského súdu v Prešove spočívajúca v nesprávnom označení žalobcu. Tak ako to už bolo uvedené v odvolaní žalobcu zo dňa 6.12.2022 Mesto Prešov e-mailom zo dňa 11.1.2017 o 13.22 hod. oznámilo na e-mailovú adresu právneho zástupcu žalovaného, že podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove je mesto povinné platiť žalobcovi tak, ako je to uvedené v rozsudku a požiadalo o oznámenie čísla účtu žalobu spoločnosti CORYN, s.r.o., Jesenná 8, 080 05 Prešov. Právny zástupca spoločnosti Coryn, s.r.o. e-mailom zo dňa 11.1.2017 o 13.31 hod. oznámil mestu číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o., na ktorý mal poukázať prisúdenú sumu. Mesto Prešov na základe uvedenej informácie a doručeného rozsudku odvolacieho súdu poslalo dňa 11.1.2017 na účet spoločnosti Coryn, s.r.o. celkovú sumu 9.127,55 eur, t. j. istinu 5.940,68 eur s úrokmi z omeškania všetko podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/109/2015. Z uvedeného je zrejmé, že ak v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove uznesením zo dňa 26.9.2016 bola pripustená zmena na strane žalobcu a uznesenie o pripustenej zmene na strane žalobcu bolo doručené právnenému zástupcovi žalobcu, potom oznámenie čísla účtu spoločnosti CORYN s. r. o. zo strany právneho zástupcu bez upozornenia na nesprávnosť označenia žalobcu v záhlaví rozsudku bolo v rozpore s v advokátskou etikou. Uvedený záver potvrdzuje aj nasledovná e-mailová komunikácia. Mesto Prešov e-mailom zo dňa 17.1.2017 oznámilo na emailovú adresu právneho zástupcu žalovaného, že podľa informácií zo strany právneho zástupcu mesta, vo veci rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/109/2015 podal žiadosť o opravu výroku rozhodnutia v časti

identifikácie žalobcu a v prípade, že poukázaná suma mu nepatrí, žiada uvedenú sumu bezodkladne vrátiť. Právny zástupca žalovaného e-mailom zo dňa 18.1.2017 oznámil mestu, že sumu ktorú uhradilo spoločnosti Coryn, s.r.o. uhradilo správne v zmysle právoplatného rozsudku Krajského súdu v Prešove s tým, že informácie, ktoré dostáva od svojho právneho zástupcu sú zrejme zavádzajúce. Z vyššie uvedeného je zrejme, že žalovaná strana napriek upozorneniu na nesprávnosť označenia žalobcu a poukázania istiny s príslušenstvom utvrdzovala mesto v správnosti vyplatenia prisúdenej sumy. Konanie žalovanej spoločnosti vzhľadom na všetky súvislosti posudzovanej veci je dôvodné hodnotiť ako nepoctivé a odôvodňujúce aplikáciu § 257 CSP.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 13.3.2023, okrem iného uviedol, že v prejednávanej právnej veci je po uznesení Krajského súdu v Prešove (ďalej aj „KS PO“) č. k. 6Cob/6/2023-105 z 26.1.2023 (ďalej aj „zrušujúce uznesenie“) potrebné rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania. KS PO uložil súdu prvej inštancie, aby sa v novom konaní a rozhodnutí vysporiadal s argumentáciou žalobcu vo vzťahu k § 257 Zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej aj „CSP“) a k možnostiam jeho použitia. Žalovaný má za to, že pôvodný výrok OS PO o náhrade trov konania bol správny, pretože vo veci naozaj nie sú splnené podmienky na aplikovanie § 257 CSP. Nakoľko však KS PO v zrušujúcom uznesení považoval za podstatné náležite zistiť skutkový stav a vysporiadať sa s argumentáciou sporových strán, žalovaný poukazuje na nasledovné: Podľa § 255 CSP: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 257 CSP: Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Z ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít vyplýva, že § 257 CSP je aplikovateľný na situácie, v ktorých je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, dostal náhradu trov konania, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil. Použitie § 257 CSP musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (R 34/1982). Pokiaľ ide o možnosti použitia § 257 CSP, tak aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktorú náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov konania k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Použitie uvedeného ustanovenia musí vždy zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočnú povahu. Nepriznanie náhrady nákladov konania nemožno odôvodniť len všeobecným záverom hodnotiacim význam rozhodovania o určitom nároku. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk žalovaný poukazuje na nasledovné skutočnosti: Skutkové okolnosti v prejednávanej právnej veci nesvedčia o existencii výnimočných okolností hodných osobitného zreteľa. V súvislosti s vyššie uvedenými ustanoveniami CSP a požiadavkou KS PO týkajúcou sa zistenia skutkového stavu, žalovaný poukazuje na skutočnosti vyplývajúce z konania vedeného na OS PO pod sp. zn. 29C/11/2011 a na KS PO pod sp. zn. 23Co/109/2015, ktoré konanie a jeho závery tvoria základ skutkového stavu, z ktorého žalobca v prejednávanej právnej veci odvodzoval svoj nárok, a síce: a) v konaní na OS PO vedenom pod sp. zn. 29C/11/2011 vystupovalo mesto Prešov v procesnom postavení žalovaného v 1. rade, pričom jeho právnym zástupcom, totožne ako v riešenej veci, bol JUDr. Alojz Naništa; v konaní na OS PO vedenom pod sp. zn. 29C/11/2011 vydal súd meritórny rozsudok dňa 4.2.2015, proti ktorému sa odvolal pôvodný žalobca - spoločnosť Coryn, s.r.o. dňa 19.2.2015 a žalovaný v 1. rade - Mesto Prešov dňa 19.2.2015; c) dňa 20.4.2015 došlo zo strany pôvodného žalobcu - spoločnosti Coryn, s.r.o. k návrhu na zmenu účastníka konania, keďže nárok uplatňovaný v konaní sp. zn. 29C/11/2011 z dôvodu postúpenia pohľadávky prešiel na A. B. - CORYN; d) dňa 5.5.2015 OS PO vyzval spoločnosť Coryn, s.r.o. na predloženie Zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko v návrhu na postúpenie pohľadávky zo dňa 20.4.2015 spoločnosť Coryn, s.r.o. súdu predložila oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré však (omylom) nebolo adresované mestu Prešov, ale tretiemu subjektu; e) spoločnosť Coryn, s.r.o. dňa 13.5.2015 predložila OS PO v konaní sp. zn. 29C/11/2011 oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 7.4.2015 (doručené Mestu Prešov dňa 12.5.2015), spoločne so Zmluvou o postúpení pohľadávky z 1.4.2015; f) o zmene účastníka konania na strane žalobcu rozhodol následne KS PO uznesením č. k. 23Co/109/2015-1079 zo dňa 26.9.2016, ktoré bolo stranám konania (teda aj Mestu Prešov) doručované v listinnej podobe prostredníctvom pošty; g) v merite veci, o odvolaní strán sporu proti rozsudku OS PO zo dňa 4.2.2015, rozhodol KS PO rozsudkom sp. zn.

23Co/109/2015 zo dňa 14.11.2016, v záhlaví ktorého KS PO nezohľadnil zmenu v osobe žalobcu. Z vyššie uvedených skutočností podľa žalovaného celkom jednoznačne vyplýva, že samotné mesto Prešov malo minimálne odo dňa 12.5.2015 informáciu o skutočnosti, že nárok priznaný v konaní sp. zn. 29C/11/2011 má plniť novému vlastníčkovi pohľadávky - A. B. - CORYN (postupníkovi). Minimálne odo dňa 12.5.2015 tak priamo Mesto Prešov (nesprostredkované) disponovalo informáciou o tom, že akýkoľvek nárok priznaný v konaní sp. zn. 29C/11/2011 má plniť postupníkovi. O tom, komu má mesto Prešov plniť súdom priznaný nárok bolo (malo byť) tiež informované sprostredkované, prostredníctvom jeho právneho zástupcu v konaní sp. zn. 29C/11/2011, pretože tento mal (musel mať) vedomosť o vydaní uznesenia KS PO o zmene účastníka sp. zn. 23Co/109/2015 z 26.9.2016, nakoľko toto uznesenie bolo stranám konania riadne doručované koncom 09/2016, resp. začiatkom 10/2016. S ohľadom na vyššie uvedené je akékoľvek poukazovanie žalobcu na emailovú komunikáciu či chyby v písaní rozsudku KS PO irelevantné, pretože o postúpení pohľadávky na A. B. - CORYN malo mesto Prešov priamu (nesprostredkovanú) informáciu odo dňa 12.5.2015 (viac než 18 mesiacov pred vydaním rozsudku KS PO sp. zn. 23Co/109/2015 zo dňa 14.11.2016) a o formálnej procesnej zmene v osobe žalobcu na základe uznesenia KS PO o zmene účastníka sp. zn. 23Co/109/2015 z 26.9.2016 mal vedomosť začiatkom 10/2016, kedy mu bolo predmetné uznesenie, prostredníctvom jeho právneho zástupcu, doručené. Mesto Prešov preto celkom jednoznačne malo (mohlo) zosúladiť svoje interné procesy tak, aby po vydaní rozsudku KS PO sp. zn. 23Co/109/2015 zo dňa 14.11.2016 výslovne nepožadovalo číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o., ktorá v konaní už nevystupovala (pozri mail mesta Prešov zo dňa 11.1.2017). To, že právny zástupca žalovaného obratom mestu Prešov oznámil číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o. (teda údaj, o ktorého poskytnutie bol mestom Prešov požiadany) predsa nemôže byť považované za okolnosť hodnú osobitného zreteľa, pretože mesto Prešov preukázateľne malo (priamo a aj sprostredkované) vedomosť o skutočnosti, že plnenie priznané KS PO rozsudkom sp. zn. 23Co/109/2015 má plniť A. B. - CORYN. Na vyššie uvedenom nič nemení ani email právneho zástupcu žalovaného zo dňa 18.1.2017, pretože tento e-mail objektívne nemal (nemohol mať ku dňu 11.1.2017) žiaden vplyv na skutočnosť, že Mesto Prešov zaplatilo žalovanú sumu nesprávnemu subjektu. Vplyv predmetného emailu zo dňa 18.1.2017 bol zo strany konajúceho súdu posúdený v rozsudku sp. zn. 21Cb/129/2020 zo dňa 22.9.2022 a toto posúdenie možno jednoznačne označiť za správne. Pokiaľ teda žalobca poukazuje na skutkové okolnosti, a síce, že v čase, keď zaslal peňažné prostriedky žalovanému, nemal vedomosť o tom, že došlo k postúpeniu tejto pohľadávky na inú - tretiu osobu, ktorá je personálne prepojená so žalobcom, a to nielen v osobe jediného spoločníka konateľa, ale aj v osobe rovnakého právneho zástupcu (pozri aj bod 27 zrušujúceho uznesenia KS PO), tak v zmysle vyššie uvedeného ide zo strany JUDr. Naništu o zjavne nepravdivé a zavádzajúce tvrdenie, pretože oznámenie o postúpení pohľadávky bolo mestu Prešov preukázateľne doručené už dňa 12.5.2015, teda viac než 18 mesiacov pred vydaním rozsudku KS PO sp. zn. 23Co/109/2015 zo dňa 14.11.2016, v ktorého záhlaví figuroval ešte pôvodný žalobca. Podľa žalovaného je potrebné dať opätovne do pozornosti skutočnosť, že žaloba žalobcu bola v prejednávanej právnej veci zamietnutá z dôvodu premlčania uplatňovaného nároku. Správanie žalovaného nemalo absolútne žiaden vplyv na nespochybniteľný fakt, že žalobca, resp. jeho právny zástupca, podal žalobu vo veci samej oneskorene, po uplynutí premlčacej lehoty (v zmysle odôvodnenia rozsudku OS PO sp. zn. 21Cb/129/2020 zo dňa 22.9.2022), podľa ktorého premlčacia lehota začala mestu Prešov plynúť najneskôr od 18.4.2017, t. j. od právoplatnosti opravného uznesenia KS PO. Subjektívna premlčacia lehota uplynula dňa 18.4.2019. Žaloba žalobcu bola na súd doručená dňa 30.12.2020, a teda po uplynutí premlčacej lehoty. Mesto Prešov, v zmysle listiny - plnomocenstva predloženého spoločne s návrhom na vydanie platobného rozkazu, udelilo splnomocnenie na zastupovanie v riešenej právnej veci svojmu právnenému zástupcovi dňa 22.2.2019. Inak povedané, splnomocnenie zo strany Mesta Prešov bolo udelené v čase, kedy jeho nárok (vychádzajúc z dátumu, ktorý určil OS PO v napadnutom rozsudku, t. j. 18.4.2017) premlčaný nebol. Pokiaľ teda žalobca poukazuje na skutkové okolnosti, ktoré považuje za dôvody hodné osobitného zreteľa, tak žalovaný uvádza, že emailová konverzácia, či nezrovnalosti v hlavičke rozsudku KS PO nemali absolútne žiadny vplyv na skutočnosť, že: a) žalobca od 18.4.2017 (od kedy začala plynúť premlčacia lehota) mal dostatok času podať vo veci žalobu včas a ustrážiť si premlčanie; b) žalobca sa od výzvy na vrátenie prijatej platby zo dňa 5.6.2017 vo veci nesprával s opatrnosťou riadneho hospodára (práva patria bdelym), keď od tejto výzvy do udelenia splnomocnenia právnenému zástupcovi (dňa 22.2.2019) vyčkával približne 20 mesiacov a následne od udelenia splnomocnenia do podania žaloby dňa 30.12.2020 vyčkával ďalších 22 mesiacov, v dôsledku čoho OS PO vyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalovaným za dôvodnú. Žalovaný tiež poukazuje na skutočnosť, že žalobca voči napadnutému rozsudku podal odvolanie len čo do výroku o nároku na náhradu trov konania. Výrok o zamietnutí žaloby žalobca nerozporoval, preto možno konštatovať, že žalobca je s výsledkom sporu v merite veci

stotožnený. Žalobca nerozporoval ani plný úspech žalovaného vo veci samej, na ktorom základe OS PO priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Skutočnosti uvedené v tejto časti vyjadrenia žalovaného celkom jednoznačne svedčia o tom, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko jednak bol žalovaný v prejednávanej právnej veci plne úspešný a zároveň v konaní neexistujú výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa, v dôsledku ktorých by bolo možné uplatniť ustanovenie § 257 CSP. V prejednávanej právnej veci podľa žalovaného neexistuje dôvod, na základe ktorého by súd nemal žalobcu (ako zjavne neúspešnú stranu sporu) zaviazat', aby žalovanému uhradil vzniknuté trovy konania. Nakoľko však ani odvolací súd a ani súd prvej inštancie doposiaľ nezisťoval majetkové pomery strán sporu, žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v zmysle voľne dostupných analytických údajov zverejňovaných spoločnosťou FinStat s.r.o, sa v posledných 3 rokoch nachádza v strate. Naopak, celkový príjem mesta Prešov na rok 2022 predstavuje sumu 109.000.782 eur a celový majetok žalobcu, ktorý je v účtovných (nie trhových) cenách podľa záverečného účtu za rok 2021 (k 31.12.2021) bol výške 296.224.452,38,- eur. Majetkové pomery strán sporu teda odôvodňujú aplikovať postup podľa § 255 (1) CSP a opodstatnene vylučujú aplikáciu § 257 CSP. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Zásada úspechu v spore sa premieta v § 255 CSP ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konania sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Nejde však o náhradu všetkých trov, ktoré strana vynaložila, ale iba trov konania vymedzených v § 251 CSP. To znamená všetkých trov, ktoré sú preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené a ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Je to tak preto, že strana v spore neúspešná mohla súdnemu konaniu predísť a nemusela hájiť svoje práva v súdnom konaní a tým, že trvala na tom, aby vo veci rozhodol súd, čím nielen sebe, ale aj protistrane spôsobila súdne trovy. V súvislosti s vyššie uvedeným žalovaný uvádza, že v prejednávanej právnej veci vzniesol námietku premlčania, ktorú OS PO vyhodnotil ako dôvodnú. V tejto rovine žalovaný dopĺňa, že nesporným faktom (o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté) je práve skutočnosť, že v prejednávanej právnej veci sa žalobca (zastúpený advokátom) domáhal už premlčaného nároku, pričom žalovanému vznikli zbytočné výdavky vynaložené v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva v konaní pred súdom, pretože žalobcov nárok sa v dôsledku premlčania stal naturálnou obligáciou, ktorej sa žalobca nemohol úspešne domôcť v súdnom konaní, čím žalobca procesne zapríčinil trovy konania žalovanému, ktorému následne patrí nárok na náhradu trov konania. Keďže pomer (miera) úspechu je vo všeobecnosti základným meradlom pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov, tak ak mala určitá strana plný úspech v spore (v našom konkrétnom prípade žalovaný), prizná sa jej celá náhrada trov konania. Na rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov konania má teda zásadný vplyv pomer úspechu konkrétnej sporovej strany voči protistrane. Plný úspech v konaní sa v spore zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech vo veci môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá, čo je aj prípad v prejednávanej právnej veci. S poukazom na skutočnosti uvedené v predmetnom vyjadrení tak žalobca zotrváva v presvedčení, že OS PO v pôvodnom rozsudku rozhodol nesprávne, a tiež, že vo veci neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by nárok na náhradu trov konania nemal byť priznaný žiadnej sporovej strane. Žalovaný poukazuje na to, že jediná skutočnosť, ktorá mala a má vplyv na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania je to, že žalobca svoj nárok neuplatnil skôr, pričom ho evidentne uplatniť mal a mohol. S poukazom na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* žalobca dodáva, že nebalosť žalobcu pri uplatňovaní svojich práv nemôže byť považovaná za okolnosť hodnú osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Nakoľko sa žalobca svojho nároku domáhal až po jeho premlčaní, kedy premlčaný nárok po vznesení námietky premlčania priznať nemožno, žalovanému zapríčinil celkom zbytočné výdavky, ktoré by mu však nevznikli ak by tu nebolo vedené konanie pred súdom. Berúc do úvahy jednotlivé okolnosti prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci samej, ale i okolnosti na strane sporových strán, a nielen toho, kto sa použitia § 257 CSP domáha (Mesto Prešov), ale aj na strane toho, komu by inak jednoznačne patriaci nárok nemal byť priznaný (žalovaný), žalovaný uzatvára, že po ňom nemožno spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech. Pokiaľ by vo veci došlo k aplikácii § 257 CSP, išlo by jednoznačne o nespravodlivé rozhodnutie, pretože v konaní neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné označiť za výnimočné okolnosti hodné osobitného zreteľa. V súvislosti s vyššie

uvedeným preto žalovaný navrhol, aby mu OS PO priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

7. O náhrade trov tohto konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 3 a § 262 ods. 1 CSP. Podľa pomeru úspechu žalovaného vo veci rozhodol súd o náhrade trov tohto konania tak, že priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania jednoznačne svedčia o tom, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko jednak bol žalovaný v prejednávanej právnej veci plne úspešný a zároveň v konaní neexistujú výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa, v dôsledku ktorých by bolo možné uplatniť ustanovenie § 257 CSP. Skutkové okolnosti v prejednávanej právnej veci nesvedčia o existencii výnimočných okolností hodných osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP.

9. Súd prvej inštancie má za to, že rozhodujúcou skutočnosťou pri rozhodovaní o náhrade trov tohto konania nie je tá skutočnosť, že došlo k vyplateniu sumy 9.127,55 eur bez právneho dôvodu zo strany žalobcu v prospech žalovaného (rozhodujúce teda nie sú ani okolnosti za ktorých k tomu došlo), ale rozhodujúcou je tá skutočnosť ako žalobca pristúpil k vymáhaniu svojho nároku na vydanie bez dôvodného obohatenia, ktoré spočívalo vo vyplatení sumy 9.127,55 eur žalovanému bez právneho dôvodu. Konkrétnou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá má vplyv na rozhodnutie o nároku na náhradu trov tohto konania je tá skutočnosť, že žalobca svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia neuplatnil skôr v rámci premlčacej doby, pričom ho evidentne uplatniť mal a mohol. Konajúci súd prvej inštancie súhlasí s názorom žalovanej strany, že nedbalosť žalobcu pri uplatňovaní svojich práv nemôže byť považovaná za okolnosť hodnú osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Právoplatným rozhodnutím súdu už bolo prejednané, že žalobca sa svojho nároku domáhal až po jeho premlčaní, kedy premlčaný nárok po vznesení námietky premlčania nebolo možné súdom priznať. Žalobca tak žalovanému zapríčinil celkom zbytočné výdavky, ktoré by mu však nevznikli, ak by tu nebolo vedené konanie pred súdom.

10. Okolnosti, za ktorých došlo k samotnému vyplateniu sumy 9.127,55 eur bez právneho dôvodu, neboli už pre rozhodnutie súdu o náhrade trov tohto konania podstatné a rozhodujúce. Žalobca bol v merite veci neúspešný v priamej príčinnej súvislosti s tým, že svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil na súde až po uplynutí premlčacej doby. Ak by ho bol uplatnil v rámci tejto premlčacej doby, bol by bezpochyby plne úspešný.

11. Napriek uvedenému v predchádzajúcom odseku, považuje súd prvej inštancie za potrebné v súvislosti s okolnosťami vyplatenia predmetnej sumy bez právneho dôvodu uviesť, že Mesto Prešov malo minimálne odo dňa 12.5.2015 informáciu o skutočnosti, že nárok priznaný v konaní sp. zn. 29C/11/2011 má plniť novému vlastníčkovi pohľadávky - A. B. - CORYN (postupníkovi). Minimálne odo dňa 12.5.2015 tak priamo Mesto Prešov (nesprostredkovane) disponovalo informáciou o tom, že akýkoľvek nárok priznaný v konaní sp. zn. 29C/11/2011 má plniť postupníkovi. O tom, komu má mesto Prešov plniť súdom priznaný nárok bolo (malo byť) tiež informované sprostredkovane, prostredníctvom jeho právneho zástupcu v konaní sp. zn. 29C/11/2011, pretože tento mal (musel mať) vedomosť o vydaní uznesenia KS PO o zmene účastníka sp. zn. 23Co/109/2015 z 26.9.2016, nakoľko toto uznesenie bolo stranám konania riadne doručované koncom septembra 2016, resp. začiatkom októbra 2016. S ohľadom na vyššie uvedené je akékoľvek poukazovanie žalobcu na e-mailovú komunikáciu či chyby v písaní rozsudku KS PO irelevantné, pretože o postúpení pohľadávky na A. B. - CORYN malo mesto Prešov priamu (nesprostredkovanú) informáciu odo dňa 12.5.2015 (viac než 18 mesiacov pred vydaním rozsudku KS PO sp. zn. 23Co/109/2015 zo dňa 14.11.2016) a o formálnej procesnej zmene v osobe žalobcu na základe uznesenia KS PO o zmene účastníka sp. zn. 23Co/109/2015 z 26.9.2016 mal vedomosť začiatkom septembra 2016, kedy mu bolo predmetné uznesenie, prostredníctvom jeho právneho zástupcu, doručené. Mesto Prešov preto celkom jednoznačne malo (mohlo) zosúladiť svoje interné procesy tak, aby po vydaní rozsudku KS PO sp. zn. 23Co/109/2015 zo dňa 14.11.2016 výslovne nepožadovalo číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o., ktorá v konaní už nevystupovala. To, že právny zástupca žalovaného obratom mestu Prešov oznámil číslo účtu spoločnosti Coryn, s.r.o. (teda údaj,

o ktorého poskytnutie bol mestom Prešov požiadaný) nemôže byť považované za okolnosť hodnú osobitného zreteľa, pretože mesto Prešov preukázateľne malo (priamo a aj sprostredkovaním) vedomosť o skutočnosti, že plnenie priznané KS PO rozsudkom sp. zn. 23Co/109/2015 má plniť A. B. - CORYN. Na vyššie uvedenom nič nemení ani e-mail právneho zástupcu žalovaného zo dňa 18.1.2017, pretože tento e-mail objektívne nemal (nemohol mať ku dňu 11.1.2017) žiaden vplyv na skutočnosť, že mesto Prešov zaplatilo žalovanú sumu nesprávne subjektu. K plneniu bez právneho dôvodu zo strany žalobcu došlo jednoznačne jeho vlastným zavinením, zrejme v dôsledku nekoordinovaných postupov medzi ekonomickým a právnym oddelením žalobcu. K zavádzajúcemu postupu zo strany právneho zástupcu žalovaného, ktorý je obsiahnutý v jeho e-maily zo dňa 18.1.2017, došlo nepochybne až následne po tom čo žalobca bez právneho dôvodu už žalovanému vyplatil dňa 11.1.2017 sumu 9.127,55 eur. Na už zrealizované plnenie bez právneho dôvodu nemal e-mail zo dňa 18.1.2017 žiadny vplyv. Navyše, ak by žalobca pristupoval zodpovedne a koordinovane k úhrade súdom uloženéj povinnosti, vôbec by k plneniu bez právneho dôvodu nedošlo. Nezodpovedne a nekoordinovane však postupoval následne, a to v prípade vymáhania svojho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Takého opakované nedbalé postupy žalobcu v žiadnom prípade nemôžu byť vyhodnotené súdom ako dôvody hodného zreteľa, pre ktoré súd žalovanému ako úspešnej sporovej strane v danom konkrétnom prípade neprizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Správanie žalovaného nemalo žiaden vplyv na nespochybniteľný fakt, že žalobca, resp. jeho právny zástupca, podal žalobu vo veci samej oneskorene, po uplynutí premlčacej lehoty.

12. Pokiaľ ide o možnosti použitia § 257 CSP, tak aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov konania k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Použitie uvedeného ustanovenia musí vždy zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočnú povahu. S poukazom na uvedené má súd prvej inštancie za to, že skutkové okolnosti v prejednávanej právnej veci nesvedčia o existencii výnimočných okolností hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by prichádzala do úvahy aplikácia ust. § 257 CSP, preto o nároku na náhradu trov tohto konania opätovne rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

13. Proti tomuto rozsudku ako celku podal žalobca včas odvolanie, ktorým žiadal, aby súd stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), h), f) CSP.

14. Podľa žalobcu súd prvej inštancie napriek jednoznačnému právne záveru odvolacieho súdu konštatuje, že rozhodujúcou skutočnosťou je to, ako žalobca pristúpil k vymáhaniu svojho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré spočívalo vo vyplatení sumy 9.127,55 eur žalovanému bez právneho dôvodu, t. j. žalobca svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia neuplatnil skôr v rámci premlčacej doby. Súd prvej inštancie nerešpektoval podľa odvolateľa názor krajského súdu, najmä pokiaľ sa týka okolností, za ktorých prišlo k vyplateniu prisúdenej sumy, čo zakladá odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Konštatácia súdu prvej inštancie, že k zavádzajúcemu postupu zo strany právneho zástupcu žalovaného, ktorý je obsiahnutý v jeho e-maily zo dňa 18.1.2017, došlo nepochybne až následne po tom, čo žalobca bez právneho dôvodu už žalovanému vyplatil dňa 11.1.2017 sumu 9.127,55 eur. Na už zrealizované plnenie bez právneho dôvodu nemal podľa súdu prvej inštancie e-mail zo dňa 18.1.2017 žiaden vplyv. Uvedené skutkové zistenie je podľa odvolateľa v rozpore s predloženými listinnými dôkazmi – e-mailovou komunikáciou. Žalobca e-mailom zo dňa 11.1.2017 oznamoval právne zástupcovi spoločnosti CORYN, s.r.o. vo veci oznámenia čísla účtu uvedenej spoločnosti „Mestu Prešov bola doručená Vaša elektronickou poštou podaná žiadosť o úhradu sumy v zmysle rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/109/2015, 23Co/111/2015 na Váš účet špecifikovaný v tejto žiadosti“. Právny zástupca e-mailom zo dňa 11.1.2017 vo veci oznámenia čísla účtu spoločnosti CORYN, s.r.o. oznámil číslo účtu tejto spoločnosti. Žalobca e-mailom zo dňa 17.1.2017 oznámil na e-mail právneho zástupcu žalovaného, že právny zástupca žalobcu oznámil mestu, že žalovaná strana podala žiadosť o opravu výroku rozsudku Krajského súdu v Prešove v časti identifikácie žalobcu. Zároveň mesto vyslovilo predpoklad, že vzhľadom na podanie žiadosti o opravu, žalobca oznamoval číslo účtu už

v zmysle požadovanej opravy. „Ak tomu tak nebolo a v dôsledku tejto informácie od Vás sme uhradili čiastku nesprávnemu subjektu, žiadame Vás o zabezpečenie bezodkladného vrátenia zaplatenej sumy Mestu Prešov, ktorú následne po vykonaní opravy rozsudku uhradíme subjektu oprávnenému“. Na uvedený e-mail odpovedal právny zástupca e-mailom zo dňa 18.1.2017 vo veci oznámenia čísla účtu spoločnosti CORYN, s.r.o., „Sumu, ktorú ste uhradili spoločnosti CORYN, s.r.o., ste uhradili správne subjektu v zmysle právoplatného rozsudku KS Prešov. Informácie, ktoré dostávate od svojho právneho zástupcu sú zrejme zavádzajúce.“

15. K vyššie uvedeným dôkazom je podľa žalobcu potrebné uviesť, že zo spisu Okresného súdu Prešov 29C/11/2011 (KS Prešov sp. zn. 23Co/109/2015) vyplýva, že rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.1.2016 č. k. 23Co/109/2015-1099 bol doručený spoločnosti CORYN, s.r.o. dňa 9.1.2017. Podaním zo dňa 9.1.2017 bolo požiadané o opravu chyby v písaní rozsudku Krajského súdu Prešov.

16. Z uvedených listinných dôkazov možno podľa žalobcu dospieť ku skutkovému záveru, že žalovaná strana po tom, čo jej bol doručený rozsudok dňa 9.1.2017 požiadal v ten istý deň odvolací súd o opravu chyby v písaní – nesprávne označeného žalobcu v záhlaví rozsudku. Elektronickou poštou požiadala o zaplatenie istiny s príslušenstvom a dňa 11.1.2017 oznámila mestu číslo účtu, na ktorý mesto následne poukázalo prisúdenú sumu. Napriek tejto skutočnosti ešte dňa 18.1.2017 žalovaná ubezpečovala, že mesto správne zaplatilo prisúdenú sumu a informácie právneho zástupcu žalobcu označilo za „zrejme zavádzajúce“. Z uvedeného je zrejme, že žalovaná strana v tomto procese vystupovala aktívne s plným vedomím, že ňou uvádzané skutočnosti sú v rozpore so skutkovým stavom. Ide o postup v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa odvolateľa možno súhlasiť so súdom prvej inštancie v tom, že na už zrealizované plnenie bez právneho dôvodu nemal e-mail zo dňa 18.1.2017 žiaden vplyv a nemožno prihliadať na to, že pred dátumom 18.1.2017 samotný žalovaný v tomto sa dožadoval zaplatenia prisúdennej sumy, oznamoval žalobcovi číslo účtu, na ktorý má zaplatiť, a to napriek tomu, že bola podaná žiadosť o opravu rozsudku na označenie strany sporu.

18. Podľa žalobcu s poukazom na § 257 a na konkrétne okolnosti posudzovanej veci možno tieto hodnotiť ako okolnosti hodné osobitného zreteľa, ale svojou povahou aj ako dôvody výnimočné, ktoré sú dôvodmi hodné osobitného zreteľa a odôvodňujúce aplikáciu § 257 CSP.

19. Žalobca preto v rámci svojho odvolacieho návrhu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

20. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

21. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom – stranám, v ktorých v neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 165 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

22. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

23. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

24. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

25. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana sporu, ktorá v konaní, spravidla v spore uspela, má zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Citované ustanovenie § 255 ods. 1 CSP vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia v ust. § 256 ods. 1 CSP. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniela. Pojem „procesné zavinenie“ sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska a je nevyhnutné vykladať ho komplexne a extenzívne. Zásada procesnej zodpovednosti je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí sporu. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu. Prvok zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ľarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté a zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok je ustanovenie § 257 CSP, ktoré umožňuje súdu, vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa strane, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznať. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní, či sú v konkrétnej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada jednak k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania, ako aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu nároku, k postojom strán v priebehu konania a pod. (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. MCdo 14/99, uverejnené ZSP č. 1/2000 a prispôsobené novej právnej úprave).

26. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t. j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná.

27. Odvolací súd vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení v tejto veci zo dňa 26.1.2023 okrem iného uviedol, že podstatným preto pri rozhodnutí o možnej aplikácii ust. § 257 CSP sa odvolaciemu súdu javí náležité zistenie skutkového stavu (už aj s poukazom na argumentáciu žalovaného v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu), najmä pokiaľ sa týka okolnosti, za ktorých žalobca - Mesto Prešov v čase, keď právny zástupca žalovaného žiadal poukazanie prisúdenej istiny na účet malo, resp. mohlo mať, Mesto Prešov malo vedomosť o rozhodnutí o pripustení nového žalobcu namiesto pôvodného žalobcu (Coryn, s.r.o.) ako aj následnému potvrdeniu o správnosti tejto úhrady zo strany žalovaného, t. j. či bol žalovaný uvedený do omylu. Je potrebné, aby súd prvej inštancie náležite zistil, či Mesto Prešov bolo, tak ako to tvrdí v podanom odvolaní, uvedené do omylu pri realizácii úhrady zo strany žalovaného, alebo naopak, tak ako to tvrdí žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu Mesta Prešov, toto malo dostatočný časový priestor na zistenie o tom, kto je oprávnený prijať úhradu. Podstatným je tiež zistenie či skutočne právny zástupca žalovaného e-mailom dňa 18.1.2017 potvrdil žalobcovi, že sumu, ktorú uhradil od spoločnosti Coryn, s.r.o. uhradil správne, ako aj to, či tým istým e-mailom žalovaný poprel informácie právneho zástupcu žalobcu označených za zavádzajúce. V skratke povedané, úlohou súdu prvej inštancie malo byť po zrušení veci, na rozdiel od konania vo veci samej, kde ako prejudiciálnu otázku posudzoval vznesenú námietku premičania žalovaným, posúdiť, či k omylu, pokiaľ sa týka platby, došlo v dôsledku konania žalovaného, resp. v dôsledku nedbanlivosti na strane žalobcu tak, ako to uvádzal žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu.

28. S poukazom na vyššie uvedené preto podstatnou v prejednávanej veci je tá okolnosť, že právny zástupca žalovaného oznámil žalobcovi číslo účtu žalovaného dňa 11.1.2017. Následne žalobca zo dňa 17.1.2017 oznámil právnenému zástupcovi žalovaného, že právny zástupca žalobcu oznámil mestu, že žalovaná strana podala žiadosť o opravu výroku rozsudku Krajského súdu v Prešove v časti identifikácie žalobcu, pričom žalobca vyslal predpoklad, že vzhľadom na podanie žiadosti o opravu žalovaný oznamoval číslo účtu už v zmysle požadovanej opravy. Zároveň v predmetnom e-maile žalobca žalovaného upozornil, že ak tomu tak nebolo, a v dôsledku informácie od žalovaného uhradil čiastku nesprávnemu subjektu, žiada žalovaného o zabezpečenie bezodkladného vrátenia zaplatenej sumy Mestu Prešov, ktorú následne po vykonaní opravy rozsudku uhradí subjektu oprávnenému.

29. Aj napriek vyššie uvedenému, ako aj skutočnosti, že došlo k postúpeniu pohľadávky, žalovaný na uvedený e-mail odpovedal prostredníctvom svojho právneho zástupcu taktiež e-mailom zo dňa 18.1.2017 tak, že pokiaľ žalobca uhradil túto sumu spoločnosti CORYN, s.r.o., tak ju uhradil správnenému subjektu v zmysle právoplatného rozsudku KS Prešov. Zároveň žalovaný tvrdil, že informácie, ktoré dostával od svojho právneho zástupcu sú zrejme zavádzajúce.

30. Rovnako tak je nepochybne, že vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu v Prešove, na základe ktorého došlo k tomuto plneniu, bol spoločnosti CORYN, s.r.o. (žalovanému) doručený dňa 9.1.2017, pričom v rovnaký deň požiadal žalovaný o opravu chyby v písaní rozsudku Krajského súdu Prešov.

31. Z vyššie uvedeného je podľa odvolacieho súdu možno dospieť ku skutkovému záveru, že žalovaný po tom, čo dňa 9.1.2017 požiadal o opravu chyby v písaní rozsudku Krajského súdu Prešov tak, že namiesto pôvodného žalobcu v tomto rozsudku (CORYN, s.r.o.) má byť po postúpení pohľadávky uvedený nový žalobca A. B. – CORYN. Následne po tejto žiadosti e-mailom zo dňa 11.1.2017 oznámil žalobcovi namiesto účtu nového žalobcu v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 23Co/109/2015 účet pôvodného žalobcu v tomto konaní (žalovaného), ktoré je predmetom tohto odvolacieho prieskumu. Rovnako tak žalovaný na pochybnosti žalobcu e-mailom zo dňa 18.1.2017 uvádzal žalobcovi, že uhradil správnenému subjektu v zmysle právoplatného rozsudku KS Prešov.

32. Z uvedeného je podľa odvolacieho súdu zrejme, že došlo k zavádzaniu žalobcu zo strany žalovaného, t. j., že žalobca realizoval plnenie bez právneho dôvodu v prospech žalovaného na základe mylných informácií poskytnutých žalovaným už po podaní žiadosti o opravu chyby v písaní rozsudku Krajského súdu v Prešove, resp. už po tom, ako žalovaný postúpil túto pohľadávku inému subjektu (A. B. – CORYN).

33. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil postupom podľa ust. § 388 CSP tak, že žalobca ako strana sporu, ktorá bola v konaní neúspešná (súd prvej inštancie žalobu zamietol) nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznal s poukazom na ust. § 257 CSP, keď okolnosti hodné osobitného zreteľa vzhliadol v tom, že žalobca bol pri svojej platbe, ktorú následne vymáhal, zavádzaný zo strany žalovaného, čo samo o sebe má za následok, že odvolací súd musel aplikovať tieto výnimočné okolnosti v prejednávanej veci.

34. Rovnako tak pri náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 257 CSP, keď žalovaný nijako nezavinil tieto odvolacie trovy, ktoré vznikli v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi, preto rovnako z dôvodu hodného osobitného zreteľa nemohol úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznať náhradu týchto trov voči žalovanému, ktorý nijako nezavinil ich vznik.

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).